

Πάσχα προ του Πάσχα, ο Ευαγγελισμός της Αναστάσεως (Πρεσβύτερος Νικόλαος Πάτσαλος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Φέτος η Ε΄ Κυριακή των Νηστειών συμπίπτει με την μεγάλη Θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού της Παναγίας. Και εκεί που ξεφύγαμε για τα καλά απο το μέσο της Σαρακοστής με την Δ΄ Κυριακή του Ιωάννου του Σιναΐτη, έρχεται η Ε΄ των Νηστειών με επίκεντρο όχι την μεγάλη ασκήτρια της ερήμου, την Μαρία την Αιγυπτία, αλλά την ωραιότερη των γυναικών, το καύχημα της Εκκλησίας, την Πάναγγο Μητέρα και Παρθένο. Η Θεομητορική εορτή δεν μας βγάζει σε καμία περίπτωση απο το πνεύμα της Σαρακοστής και της προετοιμασίας μας για το Πάσχα. Αντιθέτως γίνεται ο καλύτερος πρόδρομος για το Πάσχα καθώς Ευαγγελισμός και Ανάσταση αλληλοφωτίζονται.

Πριν την έλευση του Πάσχα, εορτάζουμε ένα Θεομητορικό Πάσχα. Ο Ευαγγελισμός ως γεγονός αποτελεί την προϋπόθεση της Ανάστασης. Η ολοκληρωτική συντιβή του παμπονήρου διαβόλου πραγματώνεται δια του μυστηρίου του Σταυρού και της

Αναστάσεως. Η εξόντωση όμως του Αντικειμένου διαβόλου ξεκινά απο το πρόσωπο της Παναγίας δια της Συγκαταβάσεως της Θεϊκής που ενεργήθηκε στη μήτρα της. Πραγματικά, η κατοίκηση του Λόγου στη γαστέρα της Παναγίας αποτελεί έναν ακατανόητον θαύμα, ένα ανεξήγητο Μυστήριο που προκηρύττει την Σωτηρία του ανθρωπίνου γένους.

Ο ευαγγελισμός εν ολίγοις δίνει το έναυσμα του μεγάλου μυστηρίου που θα κορυφωθεί στο Σταυρό και το Ζωηφόρο μνήμα. Γίνεται η αφετηρία της κατάργησης του θανάτου. Η Παναγία δεχόμενη το κάλεσμα της Θεομητρότητας, της καλής αυτής αγγελίας γίνεται συνεργός ώστε να βιώσει η ανθρωπότητα την μεγαλύτερη και κορυφαία ευχάριστη αγγελία, της κατάργησης του Θανάτου. Ο Θάνατος ως ο μεγαλύτερος εκθρός της ανθρώπινης ζωής, καταργείται. Και εκεί που η Εύα ως άνθρωπος αστόχησε και έδωσε χώρο και τόπο στο Θάνατο, η Παναγία ως Καινούργια Εύα έρχεται να αποκαταστήσει το σφάλμα της πρώτης γεννώντας τον Καινούργιο Αδάμ, τον Χριστό. Ο ευαγγελισμός λοιπόν της Θεοτόκου γίνεται το βάλαμο στο πόνο των πρωτοπλάστων που ζούσαν με τις συνέπειες «τῆς παραλόγου βρώσεως». Η Θεοτόκος λυτρώνει την Εύα απο την οδύνη των δακρύων και ο γεννηθείς Χριστός αφουκράζεται τον «Άδαμιαῖο Θρήνο» της συγγνώμης.

Η αμαρτία της πτώσεως των πρωτοπλάστων όσο οδυνηρή κι αν ήταν, δεν νίκησε

την ευσπλαχνία του Θεού. Ήδη απο την στιγμή της πτώσεως των πρωτοπλάστων, ο Θεός δεν μπορεί απο την φύση του να γίνει τιμωρός και εκδικητής. Γι' αυτό και δεν αφήνει κανένα απέλπιδο και λυπημένο. Απο την πτώση ακόμα μας μήνυσε τα «ευαγγέλια της χαράς». Στη διήγηση της Γένεσης ο Θεός απευθυνόμενος στο όργανο του διαβόλου, το φίδι, του ανήγγειλε πως θα έσπερνε την Έχθρα ανάμεσα σ' αυτό και σε μια Γυναίκα, δεικνύοντας εξ αρχής την αφετηρία του σωτηριώδους έργου του. Και φυσικά η Γυναίκα δια της οποίας σύνετρίβη ο διάβολος είναι η Παναγία που την φρίττουν και την τρέμουν όλες οι αντίθεες δυνάμεις.

Μέσα τώρα στη Σαρακοστή τι έχει να μας προσφέρει υπαρχιακά η εορτή του Ευαγγελισμού; Πολλά και Πάμπολλα. Στον αγώνα τον καλό που διάγουμε η Παναγία γίνεται η μάνα και η παρηγορήτρα μας στο πόνο και την θλίψη της μιζέριας των αμαρτιών μας. Γίνεται ο καθοδηγητής μας στον πνευματικό μας αγώνα δίνοντας μας παράδειγμα τρόπου ζωής που εξασφαλίζει την συντριβή των πονηρών ενέδρων του διαβόλου.

Η καλή αγγελία που μας αντιπροσφέρει η Παναγία μέσα στον Ευαγγελισμό της είναι η έλευση του παγκόσμιου Ιατρού των ψυχών και των σωμάτων. Η αμαρτία παραμένει ως ασθένεια που προσβάλλει τον ασθενή πνευματικά άνθρωπο. Όμως η Παναγία κυοφόρησε και γέννησε τον ιατρό της που μας προσφέρει το θεραπευτήριο φάρμακο της μετανοίας. Η Αμαρτία είναι ασθένεια, ο Χριστός είναι ο Ιατρός και η Μετάνοια το φάρμακο. Ας αποφύγουμε λοιπόν το φρόνημα της πρώτης Εύας και ας αποκτήσουμε το φρόνημα της Δευτέρας Εύας. Η διαφάνεια της Παναγίας σώζει, γιατί καλλιεργεί την τελειότητα της ταπείνωσης και της υποταγής στο θέλημα του Υιού της. Η Χάρις της Παναγίας μακάρι να μας επισκιάσει ώστε να μην φθάσουμε «Γυμνοί του Νυμφώνος» το Άγιο Πάσχα.